

मूर्ख बातों का कछुआ

किसी तालाब में कम्बुग्रीव नामक एक कछुआ रहता था। तालाब के किनारे रहने वाले संकट और विकट नामक हंस से उसकी गहरी दोस्ती थी। तालाब के किनारे तीनों हर रोज खूब बातें करते और शाम होने पर अपने-अपने घरों को चल देते। एक वर्ष उस प्रदेश में जरा भी बारिश नहीं हुई। धीरे-धीरे वह तालाब भी सूखने लगा।

अब हंसों को कछुए की चिंता होने लगी। जब उन्होंने अपनी चिंता कछुए से कही तो कछुए ने उन्हें चिंता न करने को कहा। उसने हंसों को एक युक्ति बताई। उसने उनसे कहा कि सबसे पहले किसी पानी से लबालब तालाब की खोज करें फिर एक लकड़ी के टुकड़े से लटकाकर उसे उस तालाब में ले चलें।

उसकी बात सुनकर हंसों ने कहा कि वह तो ठीक है पर उड़ान के दौरान उसे अपना मुंह बंद रखना होगा। कछुए ने उन्हें भरोसा दिलाया कि वह किसी भी हालत में अपना मुंह नहीं खोलेगा। कछुए ने लकड़ी के टुकड़े को अपने दांत से पकड़ा फिर दोनों हंस उसे लेकर उड़ चले। रास्ते में नगर के लोगों ने जब देखा कि एक कछुआ आकाश में उड़ा जा रहा है तो वे आश्चर्य से चिल्लाने लगे।

लोगों को अपनी तरफ चिल्लाते हुए देखकर कछुए से रहा नहीं गया। वह अपना वादा भूल गया। उसने जैसे ही कुछ कहने के लिए अपना मुंह खोला कि आकाश से गिर पड़ा। ऊंचाई बहुत ज्यादा होने के कारण वह चोट झेल नहीं पाया और अपना दम तोड़ दिया।

सीख : बुद्धिमान भी अगर अपनी चंचलता पर काबू नहीं रख पाता है तो परिणाम बुरा होता है।

ਮੁਲ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਕਥ

ਕਿਮੀ ਤੁਲਾਰ ਮੈਂ ਕਮੁਗੀਰ ਨਾਮਕ ਏਕ ਕਕਥ ਰਫਤਾ ਥਾ। ਤੁਲਾਰ ਕੋ ਕਿਨਾਰੇ ਰਫਤੇ ਵਾਲੇ ਮੱਕਾਏ ਆਰ ਵਿਕਾਏ ਨਾਮਕ ਫੰਮ ਮੈਂ ਉਮਕੀ ਗਫਰੀ ਟੈਂਮੀ ਥੀ। ਤੁਲਾਰ ਕੋ ਕਿਨਾਰੇ ਤੀਨੋਂ ਫਰੈਣ ਪ੍ਰਾਹ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਾਰਤ੍ਰੀ ਆਰ ਸਾਬ ਕੋਚੇ ਪਰ ਯਪਨੇ-ਯਪਨੇ ਘਰੋਂ ਕੇ ਧਲ ਟੈਂਡੋਏਕ ਵਦੂ ਉਮ ਪ੍ਰੈਸ ਮੈਂ ਲਗ ਸੀ ਰਾਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਹੁੰ। ਏਂਹ-ਏਂਹ ਰਫ ਤੁਲਾਰ ਥੀ ਪ੍ਰਾਪਨੇ ਲਗਾ।

ਘਰ ਫੰਮੋਂ ਕੇ ਕਕਥ ਕੀ ਹਿੱਤ ਕੋਚੇ ਲਗੀ। ਲਗ ਤੌਂਨੌਂ ਯਪਨੀ ਹਿੱਤ ਕਕਥ ਮੈਂ ਕਈ ਟੈਂਕ ਕਕਥ ਜੋ ਤੁਚ਼ੀ-ਹਿੱਤ ਨ ਕਰਨੇ ਕੇ ਕਹਾ। ਉਮਨੇ ਫੰਮੋਂ ਕੇ ਏਕ ਬੁਕ੍ਰਿ ਰਤਾਂਗ। ਉਮਨੇ ਉਮੋਂ ਕਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇ ਪਛਲੇ ਕਿਮੀ ਪਾਨੀ ਮੈਂ ਲਗਾਲਾਰ ਤੁਲਾਰ ਕੀ ਪੈਣ ਕਰੋ ਫਿਰ ਏਕ ਲਕਣੀ ਕੋ ਇਕੜ ਮੈਂ ਲਾਏਕਾਕਹ ਉਮੇ ਉਮ ਤੁਲਾਰ ਮੈਂਲੈ ਰਾਲੋ।

ਉਮਕੀ ਰਾਤ ਮੁਨਕਹ ਫੰਮੋਂ ਜੇ ਕਹਾ ਕਿ ਰਫ ਟੈਂਕ ਹੈ ਪਰ ਉਚਾਨ ਕੋ ਟੈਂਗਾਨ ਉਮੇ ਯਪਨਾ ਮੁੰਦ ਰੱਦ ਰਾਧਨ ਕੋਗਾ। ਕਕਥ ਜੋ ਤੁਚ਼ੀ ਹਰੈਬਾ ਟਿਲਾਵਾ ਕਿ ਰਫ ਕਿਮੀ ਥੀ ਫਾਲਤੁ ਮੈਂ ਯਪਨਾ ਮੁੰਦ ਨਹੀਂ ਪੈਲੇਗਾ। ਕਕਥ ਜੋ ਲਕਣੀ ਕੋ ਇਕੜ ਕੇ ਯਪਨੇ ਹਿੱਤ ਮੈਂ ਪਕਹ ਫਿਰ ਟੈਂਨੈ ਫੰਮ ਉਮੇ ਲੈਕਹ ਉਚ ਧਲੋ। ਰਾਮੇ ਮੈਂ ਨਗਰ ਕੇ ਲੈਗੋਂ ਜੇ ਲਗ ਟੋਧਾ ਕਿ ਏਕ ਕਕਥ ਯੁਕਾਸ ਮੈਂ ਉਚ ਰਫਾ ਹੈਂਤੁ ਵੇਂ ਮੁਸ਼ਟ ਮੈਂ ਹਿੱਲਾਵੇ ਲਗੇ।

ਲੈਗੋਂ ਕੇ ਯਪਨੀ ਤੁਹਾਦ ਹਿੱਲਾਵੇ ਫਾਰ ਟੋਧਕਹ ਕਕਥ ਮੈਂ ਰਫਾ ਨਹੀਂ ਗਥਾ। ਰਫ ਯਪਨਾ ਵਾਹਾ ਹੁਲ ਗਥਾ। ਉਮਨੇ ਲੈਂਮੇ ਜੀ ਕੁਝ ਕਹਨੇ ਕੋ ਲਿਅ ਯਪਨਾ ਮੁੰਦ ਪੈਲਾ ਕਿ ਮੁਕਾਸ ਮੈਂ ਗਿਰ ਪਣ। ਊਜਾਰੀ ਰਫਤ ਸ਼ੂਹਾ ਕੋਚੇ ਕੇ ਕਾਰਾਂਵਾ ਰਫ ਹੋਏ ਟੋਲ ਨਹੀਂ ਪਾਥਾ ਆਰ ਯਪਨਾ ਟਾਭੈਂਡ ਟਿਥਾ।

ਮੀਅਪ : ਰਿਸ਼ੀਬਾਨ ਥੀ ਯਗਰ ਯਪਨੀ ਸ਼ੰਧਲਤਾ ਪਰ ਕਾਤੁ ਨਹੀਂ ਰਾਧ ਪਾਤੁ ਹੈਂਤੇ ਪਰਿਆਮ ਰਿਹਾ ਕੋਤੁ
ਕੀ।

ਮੁਹਾਰਾ - ਪ੍ਰਲ ਰਾਤੁ